

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های رشد سویا، ریحان رویشی و گاوزبان اروپایی در نسبت های مختلف کشت مخلوط

محل انتشار:

مجله پژوهش های تولید گیاهی، دوره 19، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

میلاد باقری شیروان - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

فائزه زعفریان - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

وحید اکبریور - مربی گروه باغبانی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

قربانعلی اسدی - استادیار گروه زراعت، دانشگاه فردوسی مشهد

بهاره بیچرانلو - دانشجوی کارشناسی ارشد بیماری شناسی گیاهی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

خلاصه مقاله:

یکی از روش های ارزیابی بهره وری سیستم های کشت مخلوط استفاده از شاخص های رشد است. به همین منظور و در جهت بررسی شاخص های رشدی سویا، ریحان و گاوزبان در نسبت های مختلف کشت مخلوط آزمایشی در خراسان شمالی به صورت طرح بلوک کامل تصادفی با ۳ تکرار و ۹ تیمار در سال ۱۳۹۰ اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل کشت خالص هر یک از گیاهان، نسبت های جایگزینی ۷۵٪ سویا و ۲۵٪ ریحان، ۵۰٪ سویا و ۵۰٪ ریحان و ۲۵٪ سویا و ۷۵٪ ریحان و عینا در همین نسبت ها با گاوزبان بود. نتایج نشان داد که تیمار ۲۵:۷۵ سویا:ریحان نسبت به سایر تیمارهای مخلوط و تک کشتی سویا از تجمع ماده خشک، شاخص سطح برگ و سرعت رشد محصول بالاتری در طول فصل رشد برخوردار بود. سرعت رشد نسبی سویا در نسبت های ۷۵:۲۵ سویا:ریحان و سویا:گاوزبان نسبت به سایر تیمارها ارجحیت داشت و با افزایش سهم سویا از میزان آن کاسته شد. سرعت جذب خالص تک کشتی سویا نیز با شروع رقابت درون گونه ای نسبت به سایر تیمارها کاهش یافت. شاخص های رشدی تک کشتی گاوزبان در مقایسه با سایر نسبت ها در بالاترین سطح خود قرار داشت و با افزایش سهم سویا از میزان آنها کاسته شد. نسبت برابری زمین بر اساس شاخص سطح برگ و ماده خشک بالاتر از یک در اکثر تیمارهای مخلوط نشان دهنده برتری کشت مخلوط بر تک کشتی بود.

کلمات کلیدی:

نسبت برابری زمین، سرعت جذب خالص، سرعت رشد نسبی، کشت مخلوط جایگزینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807719>

